

SENTINȚA CIVILĂ NR. 239

Şedința camerei de consiliu din data de 16 ianuarie 2018

Președinte: Vida Anamaria Renata

Grefier: Moș Ramona

S-a luat în examinare acțiunea civilă formulată de reclamantul Consiliul de Mediare, în contradictoriu cu părâta - Birou de Mediator, având ca obiect pretenții – cerere cu valoare redusă.

Procedura completă, fără citarea părților.

S-a făcut referatul cauzei, după care, se constată depuse la dosar din partea părâtei răspuns la întâmpinare și înscrisuri.

În temeiul art. 131 alin. 1 C. pr. civ., instanța, procedează din oficiu la verificarea competenței sale și constată că, în baza art. 1028 raportat la art. 107 C. pr. civ., aceasta este competență general, material și teritorial să soluționeze prezenta cerere.

Instanța încuviințează proba cu înscrisuri și în baza art. 238 alin. 1 C. pr. civ., estimează durata necesară cercetării procesului la acest termen de judecată.

Nemaifiind alte cereri formulate sau probe solicitate spre administrare, instanța declară încheiată cercetarea procesului și reține cauza spre soluționare.

I N S T A N Ț A**În deliberare asupra cauzei de față, constată următoarele:**

Prin cererea înregistrată la această instanță sub dosar nr. 16260/55/2017 la data de 13.10.2017, Consiliul de Mediare, în contradictoriu cu părâta - Birou de Mediator a solicitat, prin procedura cu privire la cererile de valoare redusă, obligarea părâtei la plata sumei de 875 lei, conforma facturii seria CM nr. 4663/03.11.2016, cu termen scadent la data de 03.12.2016.

În motivare, reclamantul a arătat că fost emisă factura nr. 4663/03.11.2016, având un debit total în suma de 875 lei, sumă compusă din: taxa anuală profesională 2014 în valoare de 275,00 lei, taxa anuală profesională 2015 în valoare de 300,00 lei, taxa anuală profesională 2016 în valoare de 300,00 lei. Prin Hotărârea Consiliului de mediare nr. 196 din 25.02.2012, la articolul 5 s-a dispus ca Taxa anuală profesională va în cuantum de 300 lei și se datorează de către toți mediatorii autorizați, înscriși în Tabloul mediatorilor conform Legii nr. 192/2006, iar mediatorii autorizați suspendați datorează o Taxa anuală profesională de 100 lei. Aceste taxe au fost instituite începând cu anul 2012, acordându-se totodată și o serie de facilități pentru mediatori.

Reclamantul a invocat art. 17 alin. 2 din Legea nr. 196/2006 și art. 9 din Regulamentul de Organizare și Funcționare a Consiliului de mediare, aprobat prin Hotărârea nr. 5 din 13 mai 2007, modificat și completat. De asemenea, a arătat că taxa anuală profesională, datorată de mediatorii autorizați Consiliului de mediare, constituie sursa de venit propriu pentru instituția de interes public național, constituind o structură centrală, conform deciziei nr. 140 data de ICCJ în dosar nr. 33370/3/2008, în condițiile legii speciale, și este prevăzută de actele normative în vigoare, atât în prezent cât și la data emiterii documentelor de plată pe numele părâtei, respectiv art. 21 lit. e) din Legea nr. 192/2006, art. 9 lit. b) din Hotărârea nr. 5/2007, art. 9 alin 1, art. 10 alin 1 litera d) și alin 2, art. 29 pct. 23, art. 30, art. 31 alin. 2 litera n) din Hotărârea nr. 39/2015, privind aprobarea Statutului profesiei de mediator publicat în M.O. al României, partea I, la data de 30 iulie 2015, dar și de alte hotărâri ale Consiliului de mediare. Acestea a precizat că părâta și-a luat angajamentul să respecte hotărârile Consiliului de mediare încă de la înregistrarea cererii de autorizare precum și a actului de constituire a formei de exercitare. De asemenea, mediatorul și-a angajat răspunderea profesională pentru activitatea

desfășurată în cadrul Biroului de mediator implicit și plata taxelor profesionale anuale pe care le datorează individual față de instituția Consiliului de mediere. O alta consecință a neplășii taxei profesionale anuale conduce la lipsa vizei de pe Legitimăția de mediator, menționând că prin Hotărârea nr. 476/16.04.2010 a Consiliului de mediere s-a statuat ca „mediatorul se identifică cu legitimăția emisă de Consiliul de mediere, vizată anual”, iar fără această viză mediatorul autorizat nu poate profesa. Pârâtul nu a făcut proba plășilor restanșelor, deși avea inclusiv posibilitatea să achite eşalonat taxa.

În drept, se invocă disp. art. 1026 -1032 din NCPC și art. 1350 din NCC, art. 42, art. 17 alin. 2 și art. 19 alin. 4 , art. 42 din Legea nr. 192/2006.

În dovedire, reclamanta a solicitat încuviințarea și administrarea probei cu înscrișuri, fiind depuse în acest sens la dosar, în copii: *delegație de reprezentare juridică, extras Consiliul de mediere, factura fiscală seria CM nr. 4663/03.11.2016, Cerere autorizare mediator, Hot. Nr. 240/26.01.2013, Hot. Nr. 01/20.03.2015, extras de pe blogul medierii, Hot. Nr. 30/08.08.2016, Hot. Nr. 04/19.02.2016, Hot. Nr. 20/31.05.2014, Hot. Nr. 15/13.04.2016, Hot. Nr. 197/25.02.2012, Hot. Nr. 196/25.02.2012, Hot. Nr. 476/16.04.2010, sentința nr. 100/CA/2017 a Curții de Apel Oradea.*

Cererea a fost legal timbrată cu taxa judiciară de timbru de 50 de lei, conform art. 6 alin. 1 C. pr. civ., conform chitanței seria /2017 179141/2017 nr. 212007/06.11.2017 (f. 50).

Pârâta nu a trimis instanței formularul de răspuns completat, potrivit prevederilor art. 1029 alin. 4 Cod procedură civilă, deși acesta i-a fost comunicat, însotit de o copie a formularului de cerere și din înscrișurile anexate acesteia.

Sub aspectul probatoriu, instanța a încuviințat și administrat proba cu înscrișurile solicitate și depuse de către reclamantă în susținerea cererii formulate.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

Potrivit art. 17 din Legea nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, Consiliul de mediere reprezintă un organism autonom cu personalitate juridică, de interes public înființat în vederea organizării activității de mediere, aceasta funcționând potrivit prevederilor legii, precum și ale regulamentului său de organizare și funcționare. Totodată, conform art. 19 și 21 din actul normativ precizat, în exercitarea atribuțiilor sale, Consiliul de mediere adoptă hotărâri cu votul majorității membrilor care îl compun, și își acoperă cheltuielile de organizare și funcționare din venituri proprii, printre care taxele provenind din autorizarea mediatorilor, donații, sponsorizări, finanțări și alte surse de venit, dobândite în condițiile legii, încasări din vânzarea publicațiilor proprii, sumele provenind din amenziile aplicate ca sancțiuni disciplinare, dar și alte sume rezultate din activitatea Consiliului de mediere, stabilite prin regulament.

Conform art. 5 din Hot. C.M. nr. 196/25.02.2012, taxa anuală profesională datorată de către toți mediatorii autorizați cu formă de exercitare a profesiei și înscriși în Tabelul mediatorilor este de 300 lei începând cu anul următor emiterii hotărârii de autorizare, respectiv 100 de lei datorată de mediatorii suspendați. Totodată, potrivit art. 1 și 2 din Hot. CM nr. 04/19.02.2016, s-a acordat termen de grație până la data de 30.04.2016 pentru achitarea taxei profesionale restante, începând cu data respectivă mediatorii autorizați care nu îți îndeplinesc obligațiile de plată urmând a fi suspendați.

În spătă, pârâta datorează taxa profesională în quantumul prevăzut pentru mediatorii autorizați activi, la data de 12.10.2017, conform extrasului depus de reclamant, pârâta figurând cu drept de exercitare (f. 11). Astfel, având în vedere dreptul reclamantului de a reglementa taxe în sarcina mediatorilor autorizați și obligația acestora de a le achita, obligație la care pârâta s-a angajat, de altfel, și prin cererea de autorizare și respectiv actul de înființare (f. 13), instanța va admite aceste pretenții. Astfel, reclamanta a emis factura 4663/03.11.2016 privind taxele aferente anilor mai sus menționați, pârâta neaducând vreo probă care să dovedească plata sau alt mod de stingere a creanței.

Pentru motivele mai sus arătate, reținând că nu s-a făcut proba anulării hotărârilor mai sus menționate emise de reclamant, față de lipsa unor dovezi contrare celor pretinse prin cererea de chemare în judecată, în baza art. 1031 Cod procedură civilă și art. 21 din Legea nr. 192/2006, va admite în parte cererea reclamantului și va obliga pârâta la plata sumei de 875 lei.

Totodată, în temeiul art. 1032 Cod procedură civilă, va obliga pârâtul căzută în pretenții să achite reclamantului suma de 50 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, reprezentând

taxă judiciară de timbru.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂŞTE

Admite acțiunea civilă formulată de reclamantul CONCILIUL DE MEDIERE, cu sediul în București, Șoseaua Nicolae Titulescu, nr. 88B, Sector 1, CIF 21500343, împotriva părâtei – Birou de mediator, cu sediul în cu domiciliul în Arad, :

Obligă părâta să plătească reclamantului suma de 875 lei, reprezentând taxe anuale profesionale aferente perioadei 2014 – 2016.

Obligă părâta să plătească reclamantului cheltuieli de judecată de 50 lei.
Executorie.

Cu drept de apel în termen de 30 zile de la comunicare.

Cererea de apel se depune la Judecătoria Arad.

Pronunțată în ședință publică în data de 16.01.2018.

Președinte
Vida Anamaria Renata

Grefier
Moș Ramona

Red/tehnored./VAR/RM/25.01.2018
4 ex./2 com.
Se comunică cu:
- reclamanta CONCILIUL DE MEDIERE și părâta DĂMĂCUȘ LIVIA– Birou de mediator